

Aan de Boorden van den Istambul Boghasi.

AAN DE BOORDEN VAN DEN
ISTAMBUL BOGHASI. DOOR
AESGO.

Zes uur in den morgen; er staat ons een mooie frische dag te wachten; de bries, die langzaam opsteekt, doet reeds kleine golfjes ontstaan in de wateren van den Bosphorus; wij gaan zwerven langs de boorden van den Istambul Boghasi, de straat van Konstantinopel.

In ongeveer een uur bracht de fraaie salonboot ons naar Beicos, een groot, te midden van tuinen en wijnbergen, bijna uitsluitend door Turken bewoond dorp, op de Aziatische kust gelegen; van daar ving de wandeling aan door de bosschen en over de bergen naar den Pontus Euxinus.

Reeds terstond na Beicos verlaten te hebben komt men in een prachtig mooie laan, een groote zeldzaamheid in Klein-Azië; de

HET DORP BEICOS AAN DEN BOSPORUS.

't Is nog stil op de brug van Galata, stil voor zoo ver dit mogelijk is op een der drukste plekjes der wereld, de verwaarloosde, vervallen, op vele plaatsen gevaarlijke pontonbrug, die Galata met Stamboul verbindt en die den wijschen naam draagt van de *Nieuwe*, ofschoon er niets nieuws aan is, dan het gedeelte van de leuning, dat in de plaats kwam van het, voor eenige maanden bezweken stuk, bij welk ongeval ettelijke menschen te water geraakten en den dood in de golven vonden.

weg is goed onderhouden, wat daar nog grooter zeldzaamheid is. Rechts en links ziet men boschjes kreupelhout, er tusschen kampjes weiland; alles getuigt er van dat hier voor nog niet langen tijd een landgoed was, waaraan de eigenaar groote zorg besteedde.

Het behoorde aan Abraham pacha, eens de oppermachtige vertrouwde van den sultan, thans een arme banneling ergens in de binnenlanden van het Turksche rijk.

Waar?